

Missionshuset i Vejrup

Af Johannes L Holm

Missionshuset i Vejrup findes ikke længere. Efter en forholdsvis lang periode fra 1920 til 2012 er det slut med huset på hjørnet af Storegade og Drosselvej, i dag Sneppevej. Huset er fjernet ved nedrivning, da der hverken var økonomi eller behov for en videre vedligeholdelse.

Missionshuset var et sted, som den indremissionske del af befolkningen i Vejrup gamle sogn brugte meget. Først i 1900-tallet opstod et stort behov for at høre biblens budskab. En såkaldt vækkelse gik hen over landet, og for at tilgodese behovet blev der bygget mange Missionshuse.

Folk ville gerne mødes, om ikke for andet så for en kop kaffe, der nemt kunne glide ned sammen med de sidste nyheder efter at have hørt på en meget engageret missionær, fra talerstolen.

Behovet stagnerede med tiden, og det gik ud over deltagelsen til møderne. Der kom ikke ret mange, og der var ikke længere basis for at beholde et af byens små steder, der fuldt ud havde kvitteret for behovene gennem mange år.

Det mindsker imidlertid ikke de glæder og store oplevelser, man har haft gennem de mange år, huset har eksisteret. Det blev bygget i 1920 og finansieret af Indremissionsk Samfund i Danmark. Det kostede 21 800 kr., og materialet blev leveret af tømmerhandler Nielsen fra Gørding. Han var sammen med Pastor Søbye, der var formand de første 5 år, initiativtager til byggeriet. Den første bestyrelse bestod af Lærer Jensen, Østre Skole, Hans Petersen, Grisbæk, Karl Hansen, Rebelsig, (Jydepotte Marens mand) og Las Lassen, Sdr. Vejrup. Rækken af formænd gennem årene var: Pastor Søbye, Gørding 1920 - 1925, Hans Petersen, Grisbæk 1925 - 1926, A.M. Schmidt, Vejrup Mølle, 1926 - 1956, Jørgen Kristensen, Grisbæk, 1956 - 1980, J. Bendt Jensen, Rebelsig 1980 - 2005 og Johannes Kristensen, Vejrup, 2005 - 2012.

På loftet over Missionshuset var der indrettet en meget lille lejlighed, der i mange år var beboet af en familie med 3 børn. Kristiane Jensen mistede sin mand, da det yngste barn var 4 år, og det var selvsagt en katastrofe for hende og de tre børn. Den ældste hedder Edith, den næste i rækken er Betty og den yngste er Søren Peter Jensen. En kreds af folk fra Indremission fik etableret lejligheden på loftet, og familien blev boende, til børnene kunne klare sig selv. Det var en præstation uden lige, da pladsforholdene var meget trange. Drengen Søren Peter kom til at sætte præg på omegnen. Han blev en kendt kirketårnsmalers, og som sådan kom han hele landet rundt, for Nationalmuseet.

Indvendigt i Missionshuset, så der meget dejligt ud, og man er lige ved at få en ide om noget bevaringsværdigt, men det var der ikke, og det er da også for længst for sent. Man havde på en måde sin egen missionær i Vejrup, nemlig Hans Schmidt, der ofte var tilkaldt til de vanlige møder. Han var søn af møllejeren i Vejrup. På billedet ses missionæren og en smule af en rigtig flot dekoration på væggene i husets store sal, hvor de fleste møder blev afholdt og kaffen nydt. Ved juletid, tredje juledag, blev der i mange år afholdt en "ekstra" julefest for børn og andre glade sjæle. Det var der mange af de små, der så meget hen til. Det var altid samme dag, det blev afholdt. Der var også fest på kroen tredje juledag, hvor der tilmed var lidt dans, så der var nok at se til den dag. Lillesalen anvendtes til lidt mindre arrangementer, fx hvor konfirmanderne var budt til en lille sammenkomst, og i mange år var huset brugt som søndagsskole.

Der var brug for missionshuset på flere måder. En af de lidt sjældnere funktioner var, da huset fik titel af at være kirke. I et helt år fungerede stedet som landsbyens kirke, idet den rigtige i 1943-44 blev forsynet med sit eget tårn. Det var i den grad fortjent og gjorde, at kirken og dens omgivelser blev meget smukkere at se på og aflægge et besøg i. Det er tæt på, man ikke tror, der er tale om den samme kirke, og det er helt åbenbart, at det var et godt initiativ midt i en svær tid.

Johannes Kristensen fra Vejrup var som nævnt den sidste formand i foreningen for Missionshuset, og han var om nogen med til at holde det hele ved lige, både udvendig og indvendig. Talerstol, orgel med noder, og protokoller, er skænket til Egnsmuseet i Bramming.

Om forfatteren: Johs. L. Holm, der har boet i Vejrup siden 1975, er født i Toftlund 1938. Tidl. salgskonsulent (landbrugsmaskiner), forretningsindehaver og leder af Vejrup Sognearkiv. Adr.: Vibevej 11 Vejrup, 6740 Bramming. e-mail holmvibevej@gmail.com